

Poklad na mostě

Byl jednou jeden člověk, jmenoval se Jan. Měl deset dětí a byl velmi chudý. Často se modlil ke svatému Janu Nepomuckému a prosil o pomoc. Jednou v noci měl divný sen. Viděl svatého Jana Nepomuckého, který mu řekl: „Jdi do Prahy na Karlův most. Tam uvidíš moji sochu. Pak ti někdo řekne, kde hledat poklad.“ Jan nevěřil, ale sen se mu opakoval třikrát. Tak šel do Prahy. Když přišel na Karlův most, našel sochu Jana Nepomuckého. Stál u sochy tři hodiny, čekal, díval se a poslouchal, ale nikde nic. Už chtěl jít domů, ale najednou k němu přišel mladý voják, který stál na mostě na stráž. „Proč tady pořád stojíš? Ztratil jsi něco? Nebo na někoho čekáš?“ zeptal se. „Čekám na někoho, kdo mi řekne, kde hledat poklad,“ odpověděl chudák. Voják se smál. „Nesměj se,“ řekl Jan a vyprávěl vojákovi svůj sen. Když skončil, voják se podivil. „Já jsem měl taky třikrát divný sen. Ve snu ke mně přišel svatý Jan Nepomucký a řekl mi, že musím jít do malé vesnice za Prahou, kde jsou na skále tři kříže. Pod skálou stojí dům, u domu je zahrada, na zahradě je starý strom a pod stromem je schovaný poklad.“ „Ale to je moje vesnice a můj dům!“ vykřikl Jan a spolu s vojákem spěchal domů. Začali kopat pod stromem a našli hrnec plný zlata. Každý si vzal půlku a oba žili šťastně až do smrti.

O Bruncvíkovi

Když jdete přes Karlův most z Malé Strany na Staré Město, vidíte vpravo u mostu starou sochu rytíře se zlatým mečem. Legenda říká, že je to rytíř Bruncvík. Vládce české země Bruncvík odešel do světa. Slibil manželce, že se vrátí za sedm let. Manželka mu z lásky dala krásný zlatý prsten.

Dlouho cestoval po světě. Jednou viděl, jak velký lev bojuje s drakem. Bruncvík mu pomohl a draka zabil. Lev se stal jeho přítelem a pomohl Bruncvíkovi získat zázračný zlatý meč, který sám seká hlavy nepřátel. Doma všichni mysleli, že Bruncvík umřel. Nepřátelé říkali jeho manželce: „Musíš si vzít jiného muže! Naše země musí mít vládce!“ Ona ale nechtěla a věrně čekala na Bruncvíka. Bruncvík tajně přišel do hradu a dal zlatý prsten do sklenice vína, kterou nesl sluha jeho manželce. Tak poznala, že se Bruncvík vrátil. Bruncvík s pomocí zázračného meče zabil všechny nepřátele a znovu se stal vládcem české země. Jeho nový erb byl bílý lev, symbol odvahy a síly. Také dnes má česká republika ve znaku bílého lva.

Legenda říká, že zázračný, zlatý meč je schovaný v dlažbě na Karlově mostě. Když bude české zemi zle, její patron svatý Václav přijde na pomoc. Pojede přes Karlův most, jeho kůň klopýtne a vyrýpne meč. Svatý Václav zavolá: „Všem nepřátelům hlavy dolů!“ A v české zemi bude mír.

Obraz Panny Marie na Kampě

Když jdete přes Karlův most z Malé Strany na Staré Město, vpravo vidíte dům s malým balkonem. Nad balkonem je obraz Panny Marie. Vedle obrazu visí dva dřevěné válečky. O tom, proč tam jsou, vypráví jedna stará pražská legenda.

Řeka Vltava je krásná, ale umí být také krutá. Jednou přišla do Prahy velká povodeň. Voda přinesla obraz Panny Marie. Majitel domu na Kampě ho vytáhl a voda přestala stoupat. Lidé děkovali Panně Marii za záchranu a dali obraz na dům. Obraz byl v Praze velmi populární.

Jedna mladá dívka, která pracovala jako služka, měla obraz Panny Marie moc ráda a každý den se tam modlila. Jednou ráno šla mandlovat prádlo. Pracovala a vesele si zpívala. Najednou se starý mandl rozbil a padl na dívku.

Lidé chtěli mandl zvednout, ale byl moc těžký'. Všichni mysleli, že chudák dívka nemůže přežít. Dívka z posledních sil volala: „Svatá Panno, pomoz mi, prosím!“ Vtom lidé konečně mandl zvedli. Jak byli překvapení, že dívka nebyla zraněná! Dívka vysvětlila, že se stal zázrak: pomohla jí svatá Panna, která těžký mandl zvedla a dívku zachránila.

Zpráva o zázraku se rozšířila po celé Praze. Na památku visí vedle obrazu dva válečky z mandlu.

Dům u Zlaté studny

Když jdete od Karlova mostu na Staroměstské náměstí, vidíte na rohu Karlovy a Seminářské ulice vysoký dům. Je to dům U Zlaté studny. Tento dům měl ve sklepech hlubokou studnu. Byla prý ní výborná voda, nejlepší v celé Praze. Lidé říkali, že je tam schovaný poklad. V domě žil bohatý obchodník. Měl služku, která do Prahy přišla z vesnice. Byla to prostá mladá dívka. Často slyšela, jak lidé mluví o pokladu ve studni. Jednou šla pro vodu a zdálo se jí, že hluboko dole ve studni něco vidí. Bylo to světlo svíčky nebo snad... zlatý poklad? Kdyby ho našla, byla by bohatá a nikdy by už nemusela pracovat. Nahnula se přes okraj, spadla dolů a utopila se.

Za nějaký čas ji lidé našli. Majitel musel studnu vyčistit. Přitom tam opravdu objevil zlatý poklad! Asi ho tam schoval předchozí majitel v době války a už si pro něj nemohl přijít. Obchodník měl velkou radost. Prodal dům a koupil si palác se zahradou. Zapoměl ale, že mu štěstí přinesla smrt ubohé dívky, a nemodlil se za ni. A tak prý chudák služka dodnes chodí po domě celá mokrá a nemůže najít klid.